

Ко чека – и дочека! Фудбалери Борца су дуго, баш дуго чекали, али и дочекали да се радују једном трофеју. Освојили су Куп БиХ, први пехар откад се такмиче у Премијер лиги. Послије оних бањолучких 1:1 у првом мечу, у којем су према приликама Јандрић и другови заслужили да остваре побједу, пред реванш у Сарајеву сви су их већ били прежалили и отписали.

Али баш тамо, у фудбалском гротлу "Грбавице", пред 15 000 гледалаца, Борац је био баш прави борац. Од првог минута храбро се супротставио домаћину, повео је чак са 2:0, домаћини су на крају успјели да стигну до изједначења, 2:2, али је трофеј због више постигнутих голова отишао тамо гдје је и требало – у Бању Луку.

Послије утакмице разумљива је била велика радост фудбалера Борца и њихових око 300 навијача, вјерних "лешинара", који су заједнички, уз пјесму, прославили освајање Купа БиХ.

Почело је као из снова. Играо се шести минут када је Борац дошао у вођство. Са десне стране центаршут је на ивицу шеснаестерца упутио Ступар, да би Шимић лопту одбио главом. Она је дошла до Вукеље, који се са неких 25 метара одлучио на ударац, али га је блокирао Мешић. Лопта је отишла "небу под облаке", голман домаћих Шехић је кренуо, па стао, и то је било кобно за њега. Све је пратио Стевановић, из прве, не чекајући да лопта падне на земљу, захватио ју је и послао на право мјесто.

Само два минута касније Жељезничар је пропустио идеалну прилику за изједначење. Њу је имао Бучан, добро је шутирао, на његову несрећу, а на срећу голмана Кнежевића, лопта је погодила стативу и одбила се у поље.

У 23. минуту, послје корнера домаћина, највиши у скоку био је Ћулум, захватио је лопту главом, али је Кнежевић одличном интервенцијом успио да сачува своју мрежу.

А онда нови фудбалски шок на крцатој "Грбавици". Борац је повео са 2:0. Бањолучани су из прве одиграли неколико пасова, да би на десном крилу лопту прихватио капитен Јандрић. Он се вратио неколико корака уназад, а онда лијевом ногом убацио лопту у шеснаестерац. Високи Бајић је скочио, само мало захватио лопту главом, она га је прелетјела, баш као и Стевановића. Из другог плана све је пратио Кајкут, утрчао и са пет-шест метара успио да матира, поново, неодлучног Шехића.

На трибинама два различита расположења. На мјесту гдје су били навијачи Жељезничара завладала је туга, а тамо гдје су били бањолучки "Лешинари" запјевало се из свих грла, да је сва "Грбавица" одјекивала.

- Куп је наш! Куп је наш! Борац! Борац! Борац!

Утакмице које се памте (31): Ремијем до Купа и Европе